

СОЦІАЛЬНА МОБІЛЬНІСТЬ ТА ВИЩА ОСВІТА: ВИКЛИКИ ДЛЯ УНІВЕРСИТЕТІВ

На сайті *Times Higher Education* опубліковано статтю Патріка Джека «Чи залишаються університети Великої Британії рушіями соціальної мобільності?».

У ній автор розглядає зміну ролі університетів у контексті суспільних перспектив зростання та соціального підйому. Він стверджує, що традиційна модель «університет як шлях у краще життя» зазнає дедалі більш серйозних випробувань. В історії Великої Британії вища освіта була інструментом отримання нових можливостей: підвищенню доходів, кар'єрному зростанню та ширшому доступу до престижних професій. Проте останнім часом кореляція між університетською освітою та соціальним підйомом не є такою очевидною. Причинами таких змін стали ринкові механізми фінансування вищої освіти, різна якість доступу до ресурсів та психологічний тиск на вибір престижних університетів, що забезпечує концентрацію можливостей для привілейованих груп. Це відображається у статистиці вступу, завершення навчання та подальшого працевлаштування, де студенти з нижчих соціально-економічних верств

часто мають гірші шанси досягти очікуваних результатів. Існують і структурні перешкоди, серед яких нерівність у доступі до підготовчих програм, менторської підтримки і мережі професійних зв'язків, що підсилює існуючі соціальні бар'єри і створює ситуацію, коли університети вже не виконують свою історичну функцію «соціального ліфта», як це було раніше. Необхідно переосмислити роль університетів у контексті сучасного суспільства, а для збереження соціальної мобільності як цінності вищої освіти потрібні політики, спрямовані на розширення доступу, зниження бар'єрів і підтримку студентів з різних соціальних прошарків.

Детальніше: <https://qrpage.net/qr/YP1IJ>

Фото: pixabay.com

#HPAT_Усі_новини #HPAT_Науковцям_новини #HPAT_Освітнянам_новини
#HPAT_TimesHigherEducation

2026-02-13

Інформація з офіційного вебпорталу Національного репозитарію академічних текстів